



МАТЕМАТИЧНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ у світлі ідей “Школи радості”

Мислення починається з подиву.

В. Сухомлинський

Олена БРЕЖНЄВА,

канд. пед. наук, доцент, завідувач кафедри дошкільної освіти,
Маріупольський державний університет



Як зацікавити дошкільнят математикою? Як формувати у них глибоке розуміння змісту складних математичних понять? Як підтримувати пізнавальну активність вихованців? Своїми міркуваннями ділиться автор статті, звертаючись по мудрість до видатного педагога. Скористайтеся поданими ідеями, аби перетворити математичну діяльність малят на жвавий, емоційно насичений процес.

СУЧАСНИЙ ПІДХІД ДО МАТЕМАТИКИ

Сьогодні, визначаючи роль математики в дошкільній освіті, більшість учених (А. Столяр, Р. Непомняща, Н. Баглаєва, Т. Степанова, Л. Зайцева, О. Фунтікова, К. Щербакова та ін.) схилиються до такого визначення математичного розвитку дітей дошкільного віку.

Математичний розвиток дошкільників — це зрушення і зміни в пізнавальній діяльності особистості, які відбуваються в результаті формування елементарних математичних уявлень і пов'язаних з ними логічних операцій.

Наведене визначення містить дві частини. З одного боку, базис математичного розвитку складають *математичні знання*, які слід формувати в дитини, а з іншого — *логічні операції*, які обумовлюють розумову діяльність дитини, дають їй можливість розмірковувати, застосовуючи відповідні математичні засоби.

Відтак головне в цьому процесі — *логічна підготовка*, яка виходить за межі підготовки дошкільників до вивчення елементарної математики, розвиваючи здібності дітей, зокрема їхнє мислення і мовлення, вміння здійснювати порівняння, класифікацію, систематизацію, серіацію.

Як же досягти поставлених завдань? Як зробити так, щоб математика була привабливою для малят, стимулювала їхню пізнавальну активність, а математичні знання засвоювалися легко й міцно?

ЧЕРЕЗ ДІЮ І ЧУТТЄВЕ СПРИЙНЯТТЯ ДО РОЗУМІННЯ

“Для дитини кінцева мета оволодіння знаннями не може бути головним стимулом її розумових зусиль, як у дорослого. Джерело бажання вчитися — у самому характері дитячої розумової праці, в емоційному забарвленні думки, в інтелектуальних переживаннях” — таку настанову залишив нам Василь Сухомлинський у своїй праці “Школа радості”. І, вважаю, саме вона має стати ключовою у модернізації методики подання дітям дошкільного віку математичних знань.

Василь Олександрович добре розумів природу дитячої психіки і наголошував на важливості врахування вікових особливостей в організації навчання.

“Перш ніж навчитися проникати в суть причинно-наслідкових зв'язків навколишнього світу, — писав педагог, — людина має пройти в дитинстві період мислительних вправ. Ці вправи являють собою бачення предметів, явищ; дитина бачить живий образ, потім уявляє, створює цей образ у своїй уяві”.

Вчений чітко окреслює шлях осмислення, яким іде дитина в опануванні знань про світ. На його переконання, існують дві сходинки мислительної діяльності дитини: “бачення реального предмета і створення на цій основі фантастичного образу в уяві”. Тому мисленнєві процеси мають бути тісно пов'язані з живими, яскравими, наочними предметами довкілля.

Запрошуємо на сайт журналу
ДЖМІЛЬ
Дослідження, Живопис, Музика і Література



**ВИГІДНА
ПЕРЕДПЛАТА**



jmil.com.ua



Підпишіться на розсилку
і будьте в курсі всіх новин: jmil@dvsvit.com.ua